

Liber .III.

erit amabilis totalitatē quantū potest
Et qñ cursus istius amoris impeditur
vel tardat qualitercūqz tota mens tur-
bat & expectatione attediat. Quia si-
cut dī richar. Amanti oīs mora longa
videſ & expectatio onerosa. vt clamet
cū sancto iob. Teder aīam meam vite
mee. Quod exponens beatus greg. ita
dī. presens vita vilesceſ. i. teder inci-
pit. dū dominus amoř dulcesceſ inceſ-
perit. Unde amoř caritatis pfecte quo-
dam incendio incensus fastidit oē. qđ
sui amoris cursum ipedit. H. Quin
rum signū intrisecū caritatis perfecte
sunt affectiones extatice. Extasis vero
est excessus mēris. ut ait papias. Rō
buins est qđ sicut dī dyonisii. uñ. de di-
uiniō noībo. Amor in deū tendēs est fa-
ciens extraſim spūs. Et rōnem reddit
ibidez. qđ amoř nō pmitit amatores
esse ſuīpōz p mentis sobrietatem. ſed
eoꝝ qui amant p mentis excessum. ſz
illi qui non ſui ſed alioꝝ que extra ſe
ſunt querunt amoře. ſpiritu in amatis
pñtēm pſtituunt. Quia ſicut dī beatus
bernar. Nō eſ pſentior ſpiritus mihi
vbi aminat. qđ vbi amat. qđ tñ intelli-
gēdū eſt quantū ad conatū affectōis
ſue. hunc autē excessum nō p̄t facere mi-
fi caritas pfecta. que p ſuam fortez in
clinationē cauſat tendentiam vellemē
rem in rem amaram. Quod oñdit dyo-
niſius p exemplū allegans pauluz ita
dicens. Beatus paulus in amore dei
magnifice excellens dī ad galath. q. I.
Eliuo ego iam nō ego. viuit autē in me
ceſtus. hoc autē dī ſic uerius amatoř &
extraſim paſſus viuens deo nō ſibi. Ixc
exponens vercelleñ. in plogo ſup cañ.
ſic dī. viuo ego vita naturali. iam non
ego p mutationem excessiuā ad eterni-
tatis immensitatez qſi abſorpta & ſuo
officio ſuſpensa dirigoř moueoř doce-
oř & regoř vita ſuſtantiali. cui yni

Dist. II. Ca. XII.

oř qua repleoř. viuſt autē in merp̄s. i.
ſicut anima sobria me regit naturali-
ter & diſponit ad oēm acrū inferiorē
ſic virtus xp̄i cui vnior gratuite me vi-
uificat & ad oīa diſponit. Sequiſ hoc
amatoř eſt. qui in ſoluz ſumme & vere
diſtinguibile & diſiderabile immediate &
ap̄ter ip̄m ſolū ſupintellectualiter in-
tendit. hec ille Debemus ergo adhuc
re deo per pium amořem. qđ in ip̄o eſt
plena refection & requies perpetua aīaz
ſanctap. Uñ dī beatus bernat. O bone
illexi amořtuus non eſt tranſitorius ſz
eternus. non eſt ociosus ſed qui te di-
ligunt nō repescūt meditatio tua ſuper
mel dulcis. loqui de te plena refection.
noſſe te pfecta pſolatio. adixerere tibi
vita eterna. a te separari mors ppetua
Hec bernardus.

Filius
Abita informatione de ſigis &
conjecturis ip̄ius caritatis. nūc
psequēt quid boni pferat ea dem vir-
tus caritatis cupio edoceri.

Ca. XII. Pater. D

S Lire debes qđ
virtus caritatis efficit aīaz ho-
minis ſponsam xp̄i & templū ſpūſſan-
cti. nam oīa ſaia fidelis que eſt in cari-
tate & in ſtatu gratie ē ſponsa xp̄i. que
copulata eſt ip̄i deo per ſacramētum
baptiſmatis. & accepit ab eo arcaz vi-
rituſſanceti. De hoc thxophilus dicit.
Omnis anime ſponsus xp̄c eſt. ſponsa
lium vero locus vbi coniunctio effici-
tur ē baptiſmū ſive ecclesia. Dat vō
arram ſponse remiſſionem peccatorū
& ſpirituſſanceti diuiniōnem. pfectio-
ra vero in futuro ſeculo retribueret digni-
ties. nullus autē eſt aliud ſponsus nisi ſo-
lus xp̄us. Ixc thxophilus. Hunc ergo

Liber .III.

Dist. II. Ca. XII.

sponsum anima sibi copulat qn ei pte
rum amore inlxret. Unde dicit richar.
de sancto victo. Verus anime sponsus
deus est. quem tunc veraciter nobis co
pulamus qn ei per vpx amorem inlxre
mus. imovere sibi ille nos pnectit qn
nos quibusdam internis pmercijs ad
suum amore accedit et artius astrin
git. unde fit vt quem prius psueuerat
multu formidare. incipiat postmodu
ardenter amare. hec richar. Unde no
tandu sm beatum augu. q ficut viola
tio corporis violat et corumpit virgi
nitatem. s. per peccatum carnale. sic vi
olatio fidei corumpit integritatē mē
tis. virginitas carnis corpus intactū.
sed virginitas mentis fides incorrup
ta. Quādiu ergo seruabimus deo fidē
veritatem ipfi fideliter adlxentes tā
diu mentis integritatē quam pvirgis
nitate accepimus custodimus. Quod
si quidē violauerimus peccatis nos ne
quiter psterentes per pñiam et satissa
ctionem reparemus. et in posteru simi
lia caueamus. et deo itez per amorem
adlxreamus. et eadem adlxgio et pñine
ria nobis itez p virginitate reputaf et
si non quantum ad aureolā saltē quā
tum ad meritū. hec augu. Unde aīma
per peccatum corrupta et per vitia car
nalia fedata ac polluta. feditate suam
ac deformitatē debet deponere pverā
pñiam. seqz itez virtutibz et bonis mo
ribz adorizzare ut tanti sponsi xp̄i. s. am
plexibz dignavaleat existere. De hoc
bugo de sancto victore in tracta. de ar
ra anime cum ipsa anima pferendo sic
ait Si ego electa sum quid qso adhuc
differoz quin ad amplexus sponsi nec
dum puenire possim. Nesciso anima
mea nescis qz feda prius fuisti. qz dfor
mis qz polluta omni horrore et enormi
tate plena. Et quomō tam cito in illū
pudoris et castitatis thalamū introdu

ci expertis. nisi prius saltem cura aliq
et studio exulta ad pristinū decorē re
pareris. hoc est q iste sponsus tuus ad
huc suam presentiam tibi subtrahit et
necluz in mutuos amplexus et dulcia
oscula te admittit qvix nec polluta de
bet mundū tangere. nec turpem decet
mundū videre. Cum autē preparata et
decenter ornata fueris. temū in illuz
celestis sponsi thalamū sine cōfusione
permansura intrabis. Prius ergo stu
de faciem ornare. habitū pponere. ma
culas tergere. mores corrige. disci
plinam seruare. et omnibz tandem in
melius pmutatis digno sponso dignā
sponsam reddere. serua te illi intactā.
serua impollutā. serua integrā. ser
ua incontaminatā. Si olim meretrix
fuisti. modo virgo facta es. quēadmo
dum amor illius psueuit corruptis in
tegritatem reddere. integris castitate
seruare. hec hugo. Non solum autē di
cenda est pstinentia a carnis illecebribz
abstinentia. sed omnium delectabilibz
carentiam pstinentiā tebemus intelli
gere. Nunqz in spiritali studio aliqz
potest pficeret religiosus vel in statu sa
lutis persistere. nisi a carnalibz delecta
tōnibz que sine peccato mortali admic
ti non possunt ex integro renuncier pp
ter deum. Unde sm bernardū. Digne
deo spūali matrimonio illi copulatur
qui in eius dictionis intuitu vitorū
pnubia. carnis delicias. mundi glori
am ptemnunt. hec bernardus. Debet ergo aīma deuota que tam per
fidem qz et perte meritum sponsa cri
sti appellari meruit et ē. seipsum a vī
tis omnibz abstrahere. ac omni diligē
tia per vite puritatem se illi pseruare.
ipsumqz solum diligere. ut per hec eq
lem vicissitudinem dictionis repeno
dere possit. Hec et quedam alia beatus
Augustinus de sponsa et sponso spūali

O.ij.

pmemorat ita dicens. O sponsa sponsum habes et nescis. pulcherimus oim est sed tu speciez eius non vidisti. ille te videt quod nisi te vidisset non te diligenteret quid ergo ages nunc illum videre non potes. quod absens est. ideo non times nec erubescis illi iniuria facere. quod singularem eius amorem ostemmis. teque alieno amatore turpiter et impudice constituis. non licet sic facere si adhuc scire non potes qualis ille sit qui te diligit. considera saltim arcam quam dedit tibi. fortassis in ipso munere eius quod penes te est poteris cognoscere quo affectu illum diligere. quo studio et diligencia te illi debeat seruare. Magnus ergo est quod tibi dedit. sed manus est quod in te diligit. Quid tibi dedit o anima sponsi tuus. respice vniuersum mundum istum. et considera si in eo aliquid sit quod tibi non seruiat omnis natura ad hunc finem cursum dirigit. ut obsequiis suis famulef et utilitatibus tue deseruiat. Quisputas hoc istituit certe deus. Beneficiu ergo accipis et auctorē eius non agnoscis. tanto quippe diligens suo domino diligendus demonstrat et quod stultus est amorem tam potentis non concupiscere. et quod impius tam multum diligentem non amare. Caeve etiam o anima ne quod absit mererrix dicaris si munera datis plus quam amantis affectu diligas. maiorem caritati eius iuriā facis si dona illius accipis et in vicissitudine dilectionis non rependis. Dilige igitur illum propter se. dilige te propter illum. dilige illum ut servaris illo. dilige te ut diligaris ab illo. dilige in domo illius. quod tibi data sunt ab illo. illum tibi et te illi dilige. hec pura et casta dilectio est nihil hinc sordidum. nihil amat. nihil transitorium. hec aug. Animam igitur que sic diligit christum merebitur eius amplexu circumplete. cui etiam iungi per hunc amplexum spiritualiter valde est deliosum et iocundum

dum nam ipsius amplexus non maculat sed mundat. non inquinat sed sanctificat. De hoc per quendam sic dicit. Deu mundana mollicies tactū meus nimis miserabiliter decipiebat et ignoravi. quod tamen suavis et bone ihesu esset amplexus tuus. tam honestus attractus tuus o dulcissime ihesu amplexus non maculat sed mundat. tuus attractus non inquinat sed sanctificat. O ihesu fons umuerse dulcedinis et suavitatis. quia tuus habet deliciositatis honestatis et iocunditatis quando lena tue sapientie eternae et cognitionis est sub capite. id est sub ratione et dextera tua divine clementie et dilectionis amplexabit me involuntate. Deu me miserabilis quis vnam tam dulce tam suave tanquam delitiosum experiri poterit. quod inter brachia tanti sponsi requiescere. inter oscula tantum regis et amici feliciter obdormire. hec ille. Anima vero que sic sponso celesti iungitur in eius desiderio ardet nulla iam que in mundo sunt occupata nec aliquam vitem pretensis solationem recipit sed ad illum solum quem diligat suspirat donec inueniat. ac in eius amorem requiescat quod anima que diligit deum in solo deo quietem habet. De hoc ergo super ezechielem exponens illud. Thalamum uno calamo longum sic dicit in thalamo quippe sponsus et sponsa se derant. fibi in amore coniunguntur. Quid ergo sunt in sancta ecclesia thalami nisi eorum corda. in quibus anima sponsi invisibili iungitur ut eius desiderio ardeat. nulla iam que in mundo sunt concupiscat presentis vite longitudinem. penam deparet. etire festinet. et amoris amplexu in celestis sponsi vita one requiescere. Mens itaque que iam ralitatis est. nullam presentis vite consolationem recipit. sed ad illum quem dicitur

Liber .III.

igit medullitus suspirat. feruet. anhe lat. anxiae vili ei sit salus ipsa sui cor poris q̄ transfixa est vulnera amoris. Unde in canti. can. dī. vulnerata cari tate ego sum. mala aut̄ salus ē cordis que dolorē huius vulneris nescit. Cū vero antelare iam in celesti desiderio. & sentire vulnus amoris ceperit. fit aī tabat ex salute. h̄c ḡre. **N** Et no tandū q̄ pius & misericors dñs ut de bugo desiderium h̄im deuotop̄ p̄uo cat & ieritat vt augear. q̄ amorem suum in nobis excitat sed fugientem se quamur inflammat. Tale em̄ eff̄ cor h̄o minis ut si qd̄ diliḡt adipisci non va leat āpliori desiderio in ardescat. Sic in canti. can. sponsus venit stat post pa rietem p̄spicit p̄ fenestras vt quasi la teat & non lateat. mittit manū suam p̄ foramen. tangit sponsam vocē tenuiro cat eam & dī rem̄ illa ut audir sponsus adesse surgit. mox festinat. aperit. b̄ra chia ad amplexandū parat. liqueficit anima eius. feruent p̄cordia eius ex ultat. gaudet & tripudiat. Sed ille cuī teneri putat declinat. subitoq̄ quasi d̄ medij elapsus āplexib⁹ fugit. Quid est hoc dū non queris inuenit. dum nō vocat rem̄. dum aut̄ queris declinat & dī vocat fugit. Si nō diliḡt quare re mit. aut̄ si diliḡt quare fugit. Diligit aut̄ & ideo rem̄. sed q̄r tunc nō diliḡt id fugit. hic nō diliḡt. i. in hoc mū do in hoc exilio. sed vocat nos ad terrā suā q̄r talis amor non decet patriā istā. Vocundus amor amenū querit locū. hec hugo. Unde deuota aīa q̄uis nō dum videat sp̄m sponsi sui. i. xpi. cuī ab ipsius amore nō recedit. s̄z in eius desiderium semp antelat & gemit. & p̄sequens ppter dilectionem quam ad illū habet. ab omni amore alieno se substrahit. De hoc beatus gregor. super

Dist. II. Ca. XII.

canti. exponens illa verba. pulcre sunt gene tuevi turturis sic ait. Turtur post q̄ parem amiserit suum. nunq̄ alteri se iungit sed semper solitarie habitas in gemitu perseverat. quia quem diligebat non inueniens querit. sic anima sancta dum a sponso absens ē. ab eius amore non recedit. in eius desideriū semp antelat & gemit. & dū illū quem valde diliḡt non inuenit. ab oī amore alieno se retrahit. & quasi in genatum verecundia castitatem cordis ipso habitu & actu exteriori ostendit. h̄c ḡre. Ex his v̄bis colligere possum⁹ q̄ pia & deuota corda cū xpm sponsum suū in suis animab⁹ per sanctū & dulcem a more adesse sentiūt. de eius presentia valde iocundans. ac in eius desideriū per feruidū affectum trahunt & in ipso summe delectant. Cum vero suam p̄fensiā per subtractōnem gracie & p̄sū suī amoris ab ipsa aīa abstulerit. ipsa quidem dolenter hoc sustinens fidē tñ quam erga suum sponsum habet nō de relinquit sed omnem diligentia adhuc quoniam se illi qui absens esse videt immaculatam p̄seruet. & ideo suū af fectum ab omni terreno alieno & in or dinato amore retrahit. non solum peccata mortalia. sed etiam venialia in q̄ntum possilitas admittit virando & il lis resistendo. vt suo sponso dilecto ac domino q̄uis per gratiam absenti plā cere valeat. & cum ipso post hanc vitā gaudium eternum possidere. quia tali bus sic fidem erga dominum suum seruantib⁹ p̄mittitur & debet vita eterna. Unde per Jobiam. v. dicitur. Filii sanctorum sumus & vitam illam expe ctamus quaz deus daturus est his qui fidem suam nunq̄ mutant ab eo. **I** Obi etiam cōsiderandum q̄ q̄mis anima in presenti vita p̄spicere nō va leat. tamen pius dominus deuotū cor

O. iij.

psolari etiam in hac peregrinatione nō obmittit. ipse namq; affectū sui amoris p̄ grām sanctispūs aīe imprimet. p̄ quē ipm teū spūaliter deosculat. & inde multipliciter psolat. nā vt de brūs greg. sup caū. tociens aīa deo deosculat quotiens in amore p̄pungitur. hec gre. Sed magni supra modū amoris indicium osculū est. Quid aut̄ si hoc osculū. qz spūalis est gratia nō faciliter innotescit nisi viris spūalib⁹ & in amore dei flagrantib⁹ qd melius impressum cordi qz verbis expressum cognoscit. Est etiā manna absconditum & nisi gustantib⁹ penitus ignorantum. De hoc spūali osculo beatus bern. ita dicit. Ego arbitror neminem facile scire quid sit osculū. nisi qz accipit. Est quippe manna absconditū & solus qui edit adhuc esurit fons signatus cui nō cōeat alienus. sed solus qui bibit adhuc sicut & non est cuiuslibet hōis si quis ex ore xp̄i semel accepit habet p̄prūm experimentū qd pfecto sollicitat & cogit amplius ad petendū hoc osculū sola & rara pfectio exp̄i. Oportet em̄ ut sponsa xp̄i p̄sumat hoc osculū petere aī more castæ sancte ardēter ipm sponsus. Casta ut ipm solū non alium amet. petat. & querat. sancte. qz non in p̄cupia carnis sed in puritate spiritus. Ardet ut ita amore sponsi inebrieſ qz maiestate non cogitet. nā si cogitaret nō p̄sumeret hoc osculum petere velut ab equali. quis em̄ p̄sumet ut ab eo qui respicit terram & facit eā tremere petet osculū. Hoc agt osculū nūl aliud eē credimus nisi sp̄m lancerū ad psolatioū nem aīc sancte missum. Sicut em̄ sp̄ramen osculum se permiscet. vnuus anhelitus iudicet. sic spiritus sanctus nostro spiritui immissus fit vnuus spiritus cum eo. Sed quid anima humana retribuet domino pro tanto beneficio

sibi a domino impensō videlicet vt vocaref sponsa xp̄i & esset illius inquā sponsa cuius pulcritudinez sol & luna mirant. O felix sponsa que tali p̄ingio efficit digna. De ista etiam tam magna dignatione & pietate quā christus exhibet seruenti ac deuote anime beatitudinē sic dicit. O anima humana vno tibi inestimabilis gloria vt sponsa esse merearis illius. in quem desiderat an geli prospicere. vnde tibi hoc vt sit tuus sponsus cuius pulcritudinem sol & luna mirant. ad cuius nutum vniuersa mutant. quid retribues domino p̄ omnib⁹ que retribuit tibi. vt socia sis introducat te rex in cubiculum suum. Si te viderit ad amorem suum xp̄us sponsus tuus marcessere & pallescere. impatienti desiderio accelerabit ad te copule divine se offert. oscula prebebit iungit amplexus. O letam diem taliū nuptiarum. o felix sponsa tali p̄ingio digna. hec bern. Et dicit idem nō sunt inuenta etiam dulcias vnbā quibus verbis. s. christi animaq; dulces adiuicem exprimuntur affectus. quemadmodum sponsus & sponsa qui p̄rūm nūl a se diuisum habentib⁹. una vniuersaq; hereditas. una domus. una mensa. una stirps. una corona & simili aplim deo adherens anima vnuis spūs est. hec bern. Postalem vero tanq; feli cem p̄iunctionem inter xp̄m & animaz sicut inter eos quedam colloquia sp̄ritualia per que sibi mutuo innotescunt. De quo beatus bern. sic dicit Attende spiritum loqui & ideo spūaliter oportere intelligere que loquuntur. Quotiens aī die vel legis sp̄sum vnuis sponsam taminam colloqui pariter. noli ymas ginari tibi quasi corporeas incurere & revoces. nec corporeas colloquentiū ap-

Liber .III.

parere ymagines. s̄z audi quid tibi in
hmoi sic intelligendū. Sp̄s est deus
sp̄s est aia. t̄ hñt linguas suas sp̄ua/
les quibꝫ se alterntꝫ alloquuntꝫ. pñtes
q̄ndicent. Lingua sponsi est fauor di
gnationis eius. An̄mevero lingua est
fetuor deuotionis. t̄ elinguis est ois
anima que non hñt hanc linguā t̄ non
potest esse eius sermocinatio cuꝫ spon
so. Cum vero sponsus linguam suā mo
uer loquens anime. non potest aia non
sentire. Rursum cum aia linguā suā
mouet sponsus multominus latere po
terit. non solū qz vbiqz pñt est. sed pñ
ter hoc magis nisi qz ipso stimulatē lin
guā anime ad loquendū mimime mo
veref. Itaqz locutio sponsi infusio dñi
est. rñsio aut̄ anime cum ḡarumactōe
admiratio est. Iec bern. Post alia eti
am colloquia tria suavia. inter xp̄m t̄
animā sequit̄ nonnunqz canticū amo
ris. quod non per strepitū oris. sed po
tius per inbilū cordis. De quo can
tico idem beatus bern. sic ait. Canticū
amoris sola vnciō docet. sola addiscit
experientia. experti recognoscunt. in
experti inardescunt. Non est em̄ strepi
tus oris sed inbilus cordis. nō sonus
labior̄. sed motus gaudior̄ voluntatū
Non vocum resonantia. solus qui can
tat t̄ qui cantat audiūt sponsus t̄ spon
sa xp̄s t̄ anima. Iec bern. Non solū au
tem virtus caritatis efficitiam spon
sam xp̄i. sed etiam templum t̄ hñracu
lum deivui qui in animabō deuotis t̄
in caritate ipsius ferventibō liberer in
habitare dignaf. O Unde nota
dum fm q̄ dt hugo de sancto victo. in
lib. de archa noe. q̄ domus dei sine ha
bitaculū est totus mundus. domus dei
ecclesia catholica t̄ quelibet fidelis ani
ma. Sed aliter mundū inhabitat. aliter
ecciam. aliter fidelem animā. In mō
do est vt impator in regno. in eccia est

Dist. II. Ca. XII.

vt paterfamilias in domo. in aīma est
vt sponsus in thalamo. Fideles quip
pe in domo eius sunt. Tertius dicas
ipsi domus eius sunt. qz eos per dilecti
onem inhabitans possidet t̄ regit. Si
aut̄ in domo eius fueris per caritatem
beatueris t̄ es. qz non solum tu in do
mo dei. sed tu domus dei esse cepisti.
vt ip̄e tecum habitat in te qui fecit te.
ibi pacem inuenies t̄ requiem ubi ille
habitat dignaf cuius locus i pace fa
ctus est. Preparamus ei locuz in nobis
ip̄e enim libenter ad nos veniet. qui id
circo nos fecit ut in nobis habitat
O Duob̄ aut̄ modis deus cor hu
manū inhabitat. per cognitōem vide
licet t̄ amorē. una tñ mansio est. quia
t̄ omnis qui nouit eū diligat. t̄ nemo
diligere potest qui eum non nouit. Et
ideo si deū amare cupimus primo co
gnoscere satagamus. precipue cuꝫ ip̄e
talis fit qui nequeat sciri t̄ non amari
tanta em̄ est species pulchritudis eius
qui potest eū videre non possit eum nō
diligere. Iec hugo. O Templuz
ergo dei sunt sancti homines per fides
t̄ dilectionem ambulantes. Unde beat
tus augusti. In templo suo habitat de
us. scz in sanctis suis qui sunt templū
dei modo fm fidem ambulantes. t̄ tē
plum dei erunt aliqui etiam fm specie
qualiter etiam nunc templuz dei sunt
angeli. Sed dicit aliquis. anteqz fa
ceret celum t̄ terrā t̄ sanctos ubi habi
tabat. Rñsio. in se habitabat. apud se
habitat t̄ apd se est. Non ergo sic sunt
sancti domus dei vt ipsa substantia de
us cadat. imo sic habitat deus in sanctis
vt si ipse discesserit cadant. Et nota
dum q̄ deus vbiqz t̄ in omnibus crea
turis essentialiter. presentialiter t̄ po
tentialiter est. In sanctis vero etiam
habitat in quibus. s. est per gratiam.
non enim vbiqz est inhabitat. ubi

O.iiij.

Liber . III.

vero inhabitat. in solis hominib⁹ bonis. qui sunt tēplum eius ⁊ sedes eius. **Vñ p ysaiaz dñs dī.** Celū mihi sedes terra aut scabellū pedū meor⁹. qz in elec⁹ qui sunt celū habitat deus ⁊ regnat qui eius voluntati deuori obtēpant. **Q**alos dō qui in terra sunt districtōe calcat. **G**n etiā in libro sapie dī. Tonus sapie aia iusti. qz ī sanctis spālius est qz in alq⁹ reb⁹. in qb⁹ tñ oīb⁹ esto tuus quēadmodū aia per oēs p̄ticularas corporis tora adest simul. nec minor in minorib⁹. nec maiorib⁹ maior est. sed in alq⁹ intēfus in altis remissius operatur. cū in singulis p̄ticularis corporis essentia liter sit. ita ⁊ dō cū sit in oīb⁹ essenti aliter ac totus in illis. tñ pleniū esse dī in illis quos inhabitat. i. in quib⁹ ita est ut faciat eostemplum suū. ⁊ hiraless cū eo sunt iā ex pte s̄ in b̄titudi ne pfecte erūt. **Q**ali dō ⁊ si ibi sunt obi ipse est qz nūsc̄ deest. non tñ sunt cū eo. **D**e hoc beatus aug. sup iohānē sic dī. **N**on satis fuit dicere vbi ego sum ⁊ illi sunt. sed addidit meuz qm̄ ⁊ miseri possunt esse vbi ⁊ ille ē. qui nūsc̄ deest. sed beati sunt cum illo. qz non sunt beati nisi ex eo. qz cum illo sunt. qz fruuntur eo. vidēt em̄ illū sicuti est. **F**atēdū ē igitur vbiqz esse deuz per deitatis p̄sentia. sed nō vbiqz per inhabitatōis gratiaz. ppter hanc inhabitatōē ḡtē nō dicimus pater noster qui es vbiqz cum ⁊ hocverū sit. sed quis es in celis id est in sanctis. in quib⁹ est quodā excellētiori modo. **R** Dicit etiam de hoc quedam glosa sic. p̄ caritatē nam qz tora trinitas inhabitat mētes iustorum. sicut amans habitat in amato ⁊ econuerso. qz caritas est quedam p̄cipatio nature diuine in nobis. ppter qd̄ dicif. **Q**ui manet in caritate in deo manet ⁊ deus in eo. **S**ic aut̄ non est in p̄tōrib⁹. licet sit in eis p̄sentiā p̄s-

Dist. II. Ca. XII.

sentiā ⁊ potentiam. p̄ quem modum est in ceteris creaturis. hec glo. **S** Debemus ergo deo parare locū in cordibus nostris per vitę puritatem. Ad quod hortaf beatus augusti. sic dicens. **C**um igif xpus sedet in corde quid potest iubere nisi bona. cū possidet diabolus quid potest iubere nisi mala. In tuo arbitrio te esse deus voluit. cui p̄a res locū deo an diabolo. cui paraueris ille possidebit. ille imperabit. hec aug. Oportet igitur animam que desiderat christum in suum domicilium suscipe a voluptatibus carnis cupiditate aco dio atqz a ceteris vitiis abstinenre. ⁊ se major caritas fuerit in anima. tāto spe ciosus habitaculū ⁊ magis ornatum exhibebit factori suo in seipsa. **D**e hoc beatus berii. super cañ. sic ait. **O** quanta in se p̄sentiam ⁊ digna inueniūt suscipere ⁊ sufficiēt capere. Quid illa cui ⁊ suppetunt spacia deambulatoria ad opus quidē tante maiestatis. **N**on est pfecto intricata forensib⁹ causis curisqz secularib⁹. nec certe ventri ⁊ luxurie dedita. sed nec curiosa spectādi sensu cupida omnino dominandi vel eriam tumida dñata. **O**portet namqz primo fiat ⁊ habitatio dei. alioquin quo poterit vacare ⁊ videre qm̄ ipse est deus s̄ ⁊ odio ⁊ inuidie aut rancori minime proflsus indulgendum. qm̄ in malicio lam animam non introibit sapientia. **D**eniqz necesse est eam crescere ac dilatari ut sit capax dei porro latitudo eiūs dilectio eius. sicut ait paulus. **D**ilatamini in caritate. nā ⁊ hi aia minime cū sit spūs corpeam recipit quātitatē. tñ confert illi ḡra quod negatum est a natura. Crescit quidē ⁊ extendit. sed

spūaliter crescit. non in substantia sed in virtute crescit et in gloria. crescit etiam in templum sanctū dñō. Ergo qn̄itas cuiuscunq; aīe estimat de mensura caritatis quā habet. ut verbi gratia que multū hz caritatis magna est. que pax pua. quevero nihil nihil est. dicen te aplo. si caritatez non habuero nihil sum. huc berñ. Edificemus ergo tēplū scūm dñō in animab; nostris. qz ipsa sola est capax illius. Unde dīt bea. ber. Non capit dēū nisi ymago sua. anima illius capax est que mīmī ad imaginē eius creata est. ppter qd̄ toto desiderio & digna cum ḡearum actione studeamus & templū edificare in nobis. lxc Be. Hocvero templū qd̄ anima ē maxime edificari oportet p̄ caritatis virtute. De hoc beatus aug. in li. de b;is apostoli sic dīt. Sumus templū dei sic ait apostolus. ppter qd̄ dicit. Inhabito in illis & teambulabo. Neambulat aut in nobis p̄ficiat maiestatis si latitudinē innuerit caritatis. Un̄ idēz aplo sicut. Dilatamini. si dilatetur te ambulat in nobis dēū. sed ut dilatesur opere ipse dēū. videlicz qz dēū sibi in nobis latitudinē facit. dicente aplo Caritas dei diffusa est in cordib; nostris per spūm sanctū qui datus est nobis. ppter hanc latitudinē in aīma in nobis teambulat dēū. huc augu. Temus ergo amare dēū ut illi templū & locū aptū in nobis prepare valeam?. Unde idem sup̄ ps. sic ait. Hospitari apud te dēū vult. fac illi locum. noli amare teipm̄. illum ama. & sic facis illi locū. si te amaueris p̄tra illum claudis. si illū amaueris p̄teris illi. si ante aperieris & intraueris non peries. sed inuenieris cū amante. huc augustinus Si quis cupit etiā videre dēū. caritatem habeat & p̄sciam suam intendat & libivider dēū. Hoc itez testaf idēz sup̄

ps. sic dicens Si amamus videmus dēūbi est dēū. Interroga iohannē. dēū inquit caritas est. quisquis hz caritatē. ut quid illū mirum longe ut videat dēū. p̄sciam suam attendat & ibi dēūm vider. Si caritas ibi non habitat. non habitat ibi dēū. si aut caritas ibi habitat habitat ibi dēū. Vult illum forte videre sedentē in celo. habeat caritatem & in illo habitat sicut in celo. huc aug. Et fīm cundez. Caritas est via dei ad hōies. via hōim ad dēū. Per caritatē namq; venit dēū ad hōines. venit in homines. factus ē homo per caritatem. dēūm diligunt homines ad dēū currunt. ad dēūm remunt. Hec aug. Quicunq; ergo ut dīt hugo in li. iiiij. de archa noe. qui habet caritatem iam non est alienus a deo. sed ipse in deo & dēū in eo manet. sic familiaris est deo caritas ut ipse mansionem habere nolit ubi caritas non est. Si ergo caritas tecum est venit dēū ad te & manet apud te. si tu recedis a caritate. recessit & ipse a te. si tu caritatē nunq; habuisti nunq; venit dēū ad te nec māsic apud te. Si caritatē cepta deseruisti. recessit dīsa te. si in caritate cepta māsicisti dēū tecū est & permanet apud te. huc hugo. Et notandum q; non solum spūs sanctus habitat in aīa. sed etiā p̄ ipsam in corpore. ut & corpora nostra tēplū sint sancti spūs quem habemus a deo. Qd̄ affirmat beatus aug. ita dicens. Vira corporis anima est. vira aī me dēū est. Spūs domini habitat in anima & per animā in corpore. ut & corpora nostra templum sint sancti spūs quem habemus a deo. venit enim spiritus ad animam nostram. quia caritas diffusa est in cordibus nostris per spiritum sanctum qui datus est nobis. & totum possidet qui principalem premittet. Lenens dēūsq; melius est. id ē

cor tuum. mentem. animam tuam. perfecto ptem meliorem possidet et inferiorem qd est corpus tuu. huc aug. Scien dū etiam quod anima humana nulla res im plere poterit solū deū cū aut illū habuerit plenū est desiderium eius. qz cū dō sit summū et omne bonū non habet anima qd amplius desideret. si possidet omne bonū. imples aut deus eos visitando per grām suam. qui nihil aliud desiderat poterit ipm. De hoc beatus aug. in libro soliloquioꝝ sic ait. Mundū cenaculū decet te deus. qui nunq̄ nisi a mūdis cordibꝫ videri potes multomagis nec haberi Quos aut pdestinasti ipsos rō casti mūdasti et sanctificasti. ut dignus habitaculū sit tue maiestati. cū quibus et in quibus tu delectaris et letificaris in uentutē eoꝝ. habitans cū eis et in me dio. i. in memoria et cogitatione eoru. anima emī nostra ita capax facta est maiestatis tue. quod a te solo et a nullo alio possit impleri. cū aut h̄z te plenū est desiderium eius. et iam alius qd desiderat exterius restat. duz aut aliud exterius desiderat manifestū est quod re non habet interius. quo habito nihil est ultra quod desiderat. cū emī sis summū et oē bonū non habet quod desiderat amplius. si possidet oē bonū. imples aut eos qui nihil aliud desiderat poterit te. et facies eos dignos te sanctos. beatos. immaculatos et amicos dei qui oīa reputant ut stercoravt lucrificiat te solū. huc est beatitudine quā hōi ptulisti. hic honor quo enī inter oēs creaturas honorasti Ecce dñe deus meus inueni locū ubi habitas. qz in aīa quā creasti ad similitudinem tuā. que te solum querit et desiderat. Ego erravi sicut ouis qd perire querens exterius te qui es interius. et laborans multū querens extra me. et tu habitas in me. si tñ desidero te. huc au gusti. Hunc etiam excellentissimū ho

spitem. idem beatus augu. aduenire in cor suum desiderabat. cum sic dicaret. Quis mihi ter. ut remias in cor meum dñe et inebries illud. ut obliniscar malitia mea. et vnu bonum meū amplectar tu est cor nostrū donec requiescat in te. huc aug. Qui vero sim beatum ambro. xp̄m recipit in cordis domiciliū. mai ximis delectationibꝫ exuberantiū pas cīf voluptatū. et dominus libenter ibi ingreditur et in eiꝫ recumbit affectu. huc ambro. Felix ergo anima ut de beatus ber nat. que quotidie cor suum mūdat. ut inhabitantem deū suscipiat O beata anima apud quā deus requiem inuenit quia dicere potest Qui creauit me et qui eni in tabernaculo meo Negare ei siquidem celi requiem nō poterit. que fibi in hac vita requiem in mente pre parauit. O anima deus tuum desiderat hospitium. tuu cenaculum plusq̄ celeste palatiū appetit et exoptat. Deliciae emī sue sunt esse cum filiis hominū Hoc bernar. Un de beatus augustinus O felix anima gaude quod potes esseranti hospitis hospita. Si ergo cum deo celestem glorias possidere queris et desideras. tunc ut ait beatus bern. Huius cor ut ipse dominus illuminet. ut quem inuocas intrer esto domus eius et erit domus tua habiter in te et habebis in eo. si eum in hoc seculo exceperis in corde tuo. ille post hoc seculū et cipiet te in vultu suo. huc augu. Dicit etiam de hoc petrus damas. Qui possidere cū deo padisi ianuam querimus necesse est. ut hic ei nos p̄nos prius habitaclū p̄beamus. quatenus dum ipse in nobis habitat et nos in eo. sic studiemus non ignobilis oīi sed laboriosē quietis sabbatum colere. ut ex hoc me ream̄ in diē dominicū. qui nullo clau dī finestrāire. huc pe. da. Ecce q̄b fuit

Liber .III.

ctiosum est ipsum dñm in cordis hos-
pitium in pñci vita suscipe. qz ipse vi-
tæversa post exitu huius peregrinatio-
nis suscipiet talem animam in sua eter-
nam mansionem.

Filius.

Uellem etiæ scire de gradibz cari-
tatis. Et qui gradus sint potio-
res & magis validi ad perducendum
ad amorem violentum inducentes ad
languorem spnalem.

Ca. XIII. Pater

Hoc dicit thomas de aquino qd di-
uersi sunt gradus caritatis sicut diuersa
studia. ad que homo pducit per cari-
tatis augmentum. nam prius incumbit
huius studiū principale ad recedendū
a peccato & resistendum & cupiscentijs
eiusque in contrarium caritatis mouet
& hec prinet ad incipientes in quibus
caritas est nutriedavel fouenda ne cor-
rompaf. Secundū studiū succedit.
ut principaliter intendat ad hoc ut in
bono pfciat. & hoc studiū prinet ad p-
ficientes qui ad hoc principaliter inten-
dunt ut in eis caritas per augmentum
roboref. Tercium autē studiū est. ut
homo ad hoc principaliter intēdat. ut
deo inhæreat & eo fruaf. & hoc pertinet
ad perfectos qui cupiunt dissoluī & eē
cum xpo. hec thomas **X** ubi no-
tandū qd quanto perfectior est vita in
loce. tanto amor est vellementior & fer-
uentior in corde ipsius ad diligendū
solum deū super omnia. Iste vero amor
rebemens & fernens sex hz gradus ex-
spectantes. Primus gradus est amo-
r incompabilis. & iste est munis
omniū electorū. Secundus gradus est
amor incontaminabilis. & iste est mū
di pteborū & religiosorū. Tercius gra-
duis est amor infatigabilis. & iste est iu-

Dist. II. Ca. XIII.

giter pfcientium & xpipfessorū. Quar-
tus est amor inseparabilis. & iste est san-
ctorū ptemplatiōꝝ. Quintus est amor
insupabilis & iste ē xpī martirij siuevi-
ctorū. Sextus est amor insatiabilis &
iste est ingiter desiderantiū & solitario-
rum. His sex gradibz decursis sequit
amor violentus inducens languorem
Primus ergo & infimus gradus amo-
ris incompabilis qui est munis oībo
electis tante est virtutis ut omne pecca-
tum mortale ab aīa expellat & deū sup
omnē creaturā diligere faciat. Et hic
gradus est necessitatis. vt oīdit dñs
in euange. OIath. vbi sic dī. Qui dili-
git patrem aut matrē plus qd me non
est me dignus. ergo super oīa diligens
dus est deus. Unde ansel. dī qd creatu-
ra rōnalismibz diligere debet nisi sum-
mam essentiā. Alia autē ppter istā. Rō
istius est. qz in quo summa diligibili-
tas summe illud dī diligi. Sz hec est in
deo. ergo summe dī diligi dī. Scđs
gradus amoris caritativi est amor in-
contaminabilis. & hic est mundi pte-
prop. qui tante virtutis est ut huius a
mundana pueritiae abstrahat ne mēs
polluaf & caritas ab operatōne sua im-
pedias. Unde iohannes in sua prima
canonica dicit. Si quis diligit mun-
dum non est caritas patris in eo. quo
miam omne qd in mundo est aut est con-
cupiscentia carnis. aut cōcupiscentia
oculorū. aut superbia vite. Sed huius
modi & cupiscentie mentem per pse-
sum prauum non superant queveraci-
ter deum amant. Unde dicit br̄us gre-
go. Ille deū vere amat. cuius mentem
praua delectatio ex pseisu nō superat.
nā tanto quisqz a supno amore dissiun-
git qd in infimis delectaf. Ixc greg.
Et ratio istius est. qz ignis amoris dei
separat omne inconueniens amari ab
amante. Tercius gradus caritativi